

anniculus.) tert. Radix, & pes montis. Ar. צָבָא אֶלְנַחַר Cæsi in Ohod, & alii: est autem Ohod Nom. montis propè Medinam. quart. i. q. sec. quint. Mulier procera, & tenuis(ex-ilis) sext. i. q. 3, sept. sept. Asina annicula. 2, (Afinus) Asina foetu carens, & lacte. 3, Camela valde obesa: aut eo statu impedita ne concipere possit. oct. Pl. sec. non. Fu. A. & O. Carne nudavit os. cca. detraxitve quod de carne adhærebatur ossi. cca. & עַלְיָה (Carni cutem detrahit.) 2, Institit, ursitque importunè, & obtudit rogando. ccap. 3, Attenuavit, subtilem, & acutam reddidit cuspidem. cca. 4, Fut. A, Diminuta, s. extenuata fuit caro ejus. 5, mediâ Damm. Multa, & compactâ carne fuit. Form. Pass. Extenuatus, & defectus carne fuit. VIII. Id. ubi et form. Pass. usurpatur. 2, i. q. 1, I. cca. vel cca. et עַלְיָה dec. Act. 1, 2, 3. it. Caro, pec. compacta, & pulposa, qualis est femoris. undec. i. q. præ. (Magnum carnis frustum.) duod. i. q. ult. præ. et Pl. dec. dec. tert. Multâ, & compactâ carne præditus, quale femur esse solet. 2, Extenuatus, defectusque carne. dec. quart. Act. 4, & Pl. dec. dec. quint. i. q. dec. tert. 2, Attenuata cuspis. v. 3, I. (Carne extenuatus. et contrar. Mole carnis præditus.) dec. sext. Act. 5. dec. sept. Fut. A, & O. Extenuatus præ senio, & macie confectus (acutus) fuit. v. Ar. עַלְיָה. 2, Extenuavit, macie confecit, senectus. cca. II. & IV. Id. cca. VIII. Absumpta fuit, periitve (contabuit) caro ejus. dec. oct. Act. 1, 2. dec. non. Senio confecta, & emaciata anus. vig. Frustum carnis.

נַחַר Attritus, consumptus est, ut

Ar. נַחַר Jer. 6. 29. suffragantur Senes, Syr. uterque Ar. VL. &c. נַחַרְיִם Du. Nares. 2, Narium foramina. Job 41. 11.

נַחַר m. Rhoncus. Aff. Job 39. 20. Bochart. de Animal. Scr. I. p. 125. f. נַחַרְתִּי Cn. Jer. 8. 16.

CH. נַחַר i. q. H. Ps. 115. 6. Aff. Job 27. 3. T. H. Fevam. 15. 3. (sanguinis ex nariibus proflavio qua conferunt. v. Git. 69. 1.) נַחַר Denarificavit, nares discidit. Num. 22. 40. Jon. Cholim. c. 5. 3. c. 6. 2. Rhoncum edidit, fremit, tussivit, screavit. Git. 68. 1. Ross hash. 34. 2. Berach. 62. 2. Grunnivit, suum more. DD. Increpavit, objurgavit graviter. cc ב Kid-

5. 9. סְקֹוֹרְסָקָוָר Pl. סְקֹוֹרִי 29 סְקֹוֹרְסָקָוָר, סְקֹוֹרְסָקָוָר 30 יִסְקֹוֹרְסָקָוָר 31 סְקֹוֹרְסָקָוָר 32 סְקֹוֹרְסָקָוָר 33 סְקֹוֹרְסָקָוָר (al. מְנַחֵרִים) מְנַחֵרִים 34 סְקֹוֹרְסָקָוָר 35 סְקֹוֹרְסָקָוָר 36 סְקֹוֹרְסָקָוָר 37 סְקֹוֹרְסָקָוָר 38 סְקֹוֹרְסָקָוָר 39 סְקֹוֹרְסָקָוָר 40 סְקֹוֹרְסָקָוָר 41 סְקֹוֹרְסָקָוָר 42 סְקֹוֹרְסָקָוָר 43 סְקֹוֹרְסָקָוָר 44 סְקֹוֹרְסָקָוָר;

pr. Fut. A, Contigit, aut læsit jugulum, jugulo prehendit, incurrit in jugulum. ccap. jugulavit pecus. cca. uti Ar. רַבְעַת de gitture dcr. Gi. Cā. et. hoc in gitture confodit camelum, hominem. cca. I Par. 11. 23. 2, Ex adverso respexit domus domum. cca. 3, Inter precandum erectus constitut protenso pectore, ani Kiblæ (versus Mecham) opposito (neque ad sinistram, s. dextram se convertit) vel manu dextrâ impositâ sinistræ (stetit, & manus extulit.) Cer Sur. 108. VI. Invicem involârunt in jugulum, uti in pugna fit (urserunt se in bello, se mutuo confoderunt. & i. q. 2, VIII.) VIII. Semet ipse jugulavit, consivit sibi mortem. 2, Teraces inter se fuere rei, & pro ea quasi invicem prehendere in jugulis (convenerunt, & se urserunt ob aviditatem, parumque absuit, quin alter alterum jugularet) ee עַלְיָה. r. sec. Act. fig. quavis. Jugulum, pars corporis inter supremam sterni, & gutturis infimam partem. Jud. 9. 57. I Sam. 25. 39. I Reg. 2. 9. c. 8. 32. Avic. I. 16. 1. 3, Principium dici, vel mensis, s. neomenia. Ar. נַחַר אלעֲרִין Cum quis adstat è regione hostis. מְנַחַר אלנַחַר זָמֵן אלנַחַר Dies jugulacionis, sacrificiive; Est dies decimus mensis, Arab. tert. Primus dies à neomenia. 2, Postremus dies decrescentis mensis, s. extre-

perforata. vig. sec. Pl. vig. pec. sign. 2, (Pl. trig. Gig.) vig. tert. Quæ lac non reddit camela, nisi percutso naso, vel in nares digito immisso. vig. quart. Ad. 1, & ipsa Vox per nares emissæ, pec. prolatione. Boatus. I Sam. 15. 14. vig. quint. Pl. san. Vehemens flatus venti. procella. 2, Foramen nasi, aut imbrex ejus. 3, Anterior pars, s. extremitas rostri equini, camelini, porcini. vig. sext. i. q. 3, præ. vig. sept. Inveterata, vetusta, Avic. II. 158. 45. putrida. p. 159. 44. p. 161. 43. vig. oct. Nobilis; elatus, superbus. 2, quasi contr. Imbecillis, ignavus, pusillanimus. vig. non. Amplum papillæ foramen habens: Qui ampla cavitate est, vel ample ore. trig. Nobilis, illustris; Superbiens: Metieulosus, imbecillus. trig. prim. Dolatio. Exod. 31. 5. puto pro נַנְאָרָה trig. sec. Nasus, foramen nasi, Rostrum. Zach. 4. 12. Pl. 2 Reg. 19. 28. trig. tert. E naribus spirans mulier, pec. in coitu, quasi furentis more. trig. quart. Nom. propria. trig. quint. Castrum quoddam. trig. sext. Additamentum ossis extremiti spatulæ. trig. sept. Locus quidam. trig. oct. Locutio, sermo, Arab. תְּבִלִּים. trig. non. Perforavit arborum, exeditve vermis. cca. quadr. Fissura in petra: Foramen in quavis re: Cellula in favo, ubi mel suum deponunt apes (foramen in lustro crabronum.) quadr. prim. Foramina ceræ in quibus apes mellificant, Apis susurrus, quadr. sec. Pl. quadr. & quadr. prim. quadr. tert. Arbor, arboris foramina. quadr. quart. Exesa, & fissuris perforata (pullulans, in qua sunt varia, & rimæ) arbor.

Pih. פִּה Auguratus, ominatus est, (οὐδίους) curiosè, ac calidè observavit, experimento didicit; Magiam exercuit, ferè in malum sumitur. 2 Reg. 21. 6. Gen. 30. 27. Pa. מְנַחַת Augurans, Deut. 18. 10. qui dies, s. horas explorat, divinatque ex buccella ex ore, vel ex baculo e manu cadente; ex filio retrosum eum vocante, ex corvo ad illum clamante, ex cervo moram ei injiciente, ex serpente à dextris ejus, ex vulpe à sinistris. v. Maim. י' c. 22. 4. Sanh. 65. 2. Inf. Gen. 44. 5. Fut. non divinabitis, sc. per mustellam, per aves, per stellas, &c. R. Abraham.

נַחַשְׁמָן Augurium. Num. 23. 23. Pl. נַחַשְׁמָן

נְחָרֶן m. Rhoncus. Aff. Job 29. 20. Bochart. de Animal. Scr. I. p. 125. f. נְחָרֶה Cn. Jer. 8. 16.
 CH. נְחִידִים i. q. H. Ps. 115. 6. Aff. Job 27. 3. T. H. Jevam. 15. 3. (sanguinis ex naribus proflavio que conferunt. v. Git. 69. 1.) נְחָר Denarificavit, nares discidit. Num. 22. 40. Jon. Chelim. c. 5. 3. c. 6. 2. Rhoncum edidit, fremit, tussivit, screavit. Git. 68. 1. Russ. basb. 34. 2. Berach. 62. 2. Grunnivit, suum more. DD. Increpavit, objurgavit graviter. cc ב Kid-dush. 81. 2. Hiph. נְחִידֵה Exasperavit. Stillavit, distillavit, fluxit. Nidda 64. 2. נְחִירָה Narium discessio. Cerithuth. c. 5. 1. Rhonchissatio: tussis. Ira. Stillatio, fluxus sanguinis. מְנַחָּר נְחִירָה קֹל Asperitas vocis, raucedo. מְנַחְרוֹתָה Halitus, flatus, spiratio per nares, ut sit ex intento labore.

SYR. ♫ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸
 prim. Rhonchissavit; Stertuit. sec. Rhonchus. tert. Naris, nasus. 2 Reg. 19. 28. Num. 20. 2. Plur. Rostra, Zach. 4. 12. quart. Rhonchus.

SAM. נְחָרֶה idem quod נְמַטָּה Repulit, rejecit, deturbavit.

ÆTH. נְחָרָה Stertuit. Jon. 1. 5. פְּלִיסָה: Follis. idem quod פְּלִיסָה: T. P.

AR. نَحْرٌ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸
 نَحْرٌ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸
 الْدَّارَانِ يَنْتَهِيَنَّ إِلَى الْمَحَرَانِ ۱۳
 نَهَارٌ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸

paruusque abiuit, qui alter alterum jugularet) eccl. 17. r. sec. Act. fig. quavis. Jugulum, pars corporis inter supremam sterni, & gutturis infimam partem. Jud. 9. 57. 1 Sam. 25. 39. 1 Reg. 2. 9. c. 8. 32. Avic. I. 16. 1. 3. Principium dici, vel mensis, sc. neomenia. Ar. נְחָר אלעָרָן Cùm quis adstat è regione hostis. טְסִגָּר אלנְחָר Fanum quoddam. יְוָם אלנְחָר Dies jugularis, sacrificiive; Est dies decimus mensis, Arab. תְּדוֹ אַלְחָנָה tert. Primus dies à neomenia. 2, Postremus dies decrecentis mensis, sc. extrema nox ejus. Ar. נְחָרָה נְחָרָה i. q. Ar. שְׁיָאָנוֹ Coram, ob oculos. ברָק נְחָרָה Cognomen cuiusdam. quart. i. q. undec. 2, Oris scotor. Avic. I. 258. 14. v. vig. cum punto rectius. quint. i. q. 3, sec. Ar. נְחָרָה Cum Sol ad altiorem partem provehitur. Gig. sext. Pl. sec. 2, & 3, sign. Jugulatio. Ezech. 40. 41. sept. Gramen. Gloss. oct. Prima, & ultima dies mensis; ultima nox mensis. non. Uniones. v. Poc. Hift. Ar. 155. dec. Ultima dies mensis, sc. senescentis Lunæ, vel finis noctis ejus cum ipsa die; quod quasi jugulum invadit Luna sequentis. Hinc Dual. אלְנַאֲחָרָה i. q. duodec. undec. Industrius, intelligens, solers, expertus (ingeniosus; experimentis excultus in qualibet re.) duod. Duæ venæ, duove nervi in jugulo, Ginh. in mandibulo, Ca. aut Duæ costæ spuriæ supremæ. quin ipsæ claviculæ; vel Duæ costæ spuriæ infimæ. dec. tert. Duæ domus sunt invicem è regione. dec. quart. Locus ubi jugulatur hostia, &c. (Jugulum) Pravus. Ps. 77. 8. Neb. pro quo מְנַחָּר Rom. Multum jugulans, ut camelos pinguiores: Hinc Liberalis, munificus. Separatum, Avic. I. 493. 47. dec. sext. Act. I, I. dec. sept. Amplitudo viæ. dec. oct. præced. Ar. נְחָרָה Catulus qui commoveatur, catulus pessimus, & mortem inferens. dec. non. Fut. O, & I, Sonum (prolixum) emisit, spiritumve cum sono duxit per nares. Stertuit. Jon. 1. 5, 6. 2, Fut. A, Digito in nares immisso, fricatâque pelle ad lac emittendum movit, prælexitve camelam. cca. 3, mediâ Kefr. Attrita, communata, & foraminibus pertusa fuit res. vig. Attritus, perforatus; nti tritum, et cariosum os; & Vento per vium quid, ac sonum edens. 2, i. q. Ar. חָנִינָר 3, prius, Putridus, Av. II. 161. 43. Fœtor oris I. 127. 4 p. 144. 19. p. 167. 7. Ar. לא נְאָחָר בְּהָאָ Nemo est ibi, sc. domi. vig. prim. f. vig. Talia ossa, quæ ibi descripta. 2, Res cava,

27. Pa. מְנַחָּשׁ Augurans, Deut. 18. 10. qui dies, sc. horas explorat, divinatque ex buccella ex ore, vel ex baculo è manu cadente; ex filio retrorsum eum vocante, ex corvo ad illum clamante, ex cervo moram ei injiciente, ex serpente à dextris ejus, ex vulpe à finistris. v. Maim. ש c. 22, 4. Sanb. 65. 2. Inf. Gen. 44. 5. Fut. non divinabitis, sc. per mustellam, per aves, per stellas, &c. R. Abraham.

נְחָשִׁים m. Augurium, Num. 23. 23. Pl. נְחָשִׁים c. 24. 1.

נְחָשָׁה m. Serpens, Gen. 3. 1. Creatus eum pedibus, qui post amputati, Sherzer. Tril. p. 100. Evam in uxorem petiit, 48. v. Helvic. Protevan. A caliditate nomen. Cn. Num. 21. 9. Bx. Exerc. VI. 465. נְחָשָׁה בְּרִיחָה Zygæna, Is. 27. 1. Boch. de An. Scr. II. 5. 13. v. I. 1. 4. Pl. נְחָשִׁים Jer. 8. 17. נְחָשָׁה c. אֵס, chalybs, ærugo. Gen.

4. 22. Jer. 6. 28. Omnes נְחָשָׁת ipsa ærugine, ferramentisque quibusunque sunt æruginosiores, dum præ auro nitere ambient. Numella, compes ærea, Aff. Thr. 3. 7, נְחָשָׁת & cum Kibbutz. 2 Reg. 25. 13. Ezech. 24. 11. c. 16. 36, effunditur fornicatio tua, v. Ar. נְחָשָׁה Du. נְחָשָׁתִים Dux compedes. Jer. 39. 7.

דָּרְכְּבָיוֹן נְחָשָׁת m. Ænulum, parum æris, R. Sa. I in fine Diminutivi nota, R. Da. 2 Reg. 18. 4. Ezechia tria facta laudabilia, 1, quod fregit Serpentem ænum, propter cultum idolatricum ei exhibitum. Bx. Exerc. VI. 485. 2, quod recondidit librum Medicum à Salomone factum.

שְׁשִׁיגְרָה וְלַהֲתָ שְׁלָה הַיְנָלָל לְמַלְךָ אֲשֹׁור 3, Sch. puto pro קְצָבָה 2 Reg. 18. 16. Confregit fores Templi pro Rege Assyria. י' 44. 1. Chol. 6. 2.

נְחָוֶשֶׁת m. Æreus, chalybens. Job 6. 12. al. Chalybs. v. f. 2 Sam. 22. 35. Is. 48. 4. Lev. 26. 19.

CH. נְחָשָׁה i. q. Hebr. 2 Reg. 17. 17, 2, Ære obduxit. ce ל. Falcat. Isai. 1. Pah. i. q. H. ib. נְחָשָׁה, נְחָשָׁת, נְחָשָׁתִים i. q. H. ib. 2, אֵס.

Dan. 2. 32. נְחָשָׁת Gen. 4. 23. Af. 2 Reg.

25. 13. נְחָשָׁת Serpens. Bechor. c. 6. 2. Ernu.

29. 2. v. B. Aruc. Pl. נְחָשִׁים eorum sunt 30 genera. Plant. Flor. Rab. 1913. Horū si ante Solis occasum confracta sint capita, non moriuntur. Sandov. de J. Æth. sa. 382. נְחָשָׁת Augurium. נְחָשָׁת i. q. Heb. ib. 2, Adustio ollaæ æreæ à fundo,